

perquè no hi viu, sinó que viu amb un segon «jo» subconscient i dominador dels seus actes.

També la compensació pot realitzar-se per fingiment. L'individu arriba a fer creure que és allò que no és; pel tracte, per l'aplom, per la manera de fer o de presentar-se, de moment arriba a donar la sensació als que el volten o el tracten per primer cop, que posseeix una superioritat que realment no té. Hi ha molta gent, entre els adults, que triomfen momentàniament a base de l'explotació d'aquesta actitud. Quan els falla, quan—com vulgarment diem—se'ls veu el llautó, miren de canviar de medi ambient per a recomençar l'explotació en un altre de diferent. Es una actitud filla d'aquesta reacció compensadora de la seva inferioritat que els fa anar de fracàs en fracàs.

De vegades, també, la compensació esdevé venjativa, ofensiva. Hom venja la seva inferioritat envers els que no la comprenen o els que no la tenen. Aquests, sovint, són els companys; els altres de vegades són els propis pares. La venjança pot arribar al propi suïcidi, pel desig de desvetllar en els pares un remordiment i d'originar una inclinació de compassió i d'estimació que no ha pogut obtenir en vida.

I encara hi ha bon nombre de casos de compensació explotadora. L'infant explota la seva inferioritat, la seva feblesa, la seva malaltia, el que sigui, per a obtenir que s'ocupin d'ell, per a crear un sentimentalisme a favor seu que no sap com obtenir-lo.

Siguin les que siguin, la majoria d'aquestes compensacions debiliten el caràcter de la personalitat i priven l'individu de donar aquell rendiment que hauria pogut donar si, en els moments oportuns haguéssim fet el que hauríem pogut per a evitar en el possible l'accentuació d'aquests sentiments d'inferioritat.

I com evitar-los?, pot preguntar-se el que escolta. Tant a la casa com a l'escola hi pot haver molts mitjans per a evitar-lo i fins per a alleugerir-lo si ja existeix. Com? Per damunt de tot estimant l'infant i estudiant-lo amb ulls d'observador; no mesurant els seus actes sota el nostre punt de vista, sinó posant-nos al seu nivell i sospesant-los com si fóssim ell mateix. No volent que